

Turberetning Misterhult 2014

af Rie Pock-Steen

En onsdag i august satte vi med turleder Thomas Raun i spidsen kurs mod det smukke naturreservat Misterhult skærgård på Sveriges østkyst. Vejrudsigten havde lovet "ok"-vejr, men regnen høvlede mod bilruden hele vejen derop, og vi indstillede os på, at det nok ikke ville blive en varm sommertur ... Heldigvis holdt regnen op, da vi nåede kysten, og vi gik i gang med turens måske største udfordring: at få 6 mand, 70 l vand, morgenmad, 4 telte, tøj, soveposer, trangiasæt, rugbrød, dåser med makrel og tun, frugt, liggeunderlag, sprit, termokander, bølgevis af medbragt gryderet, øl, vin, kager, toiletgrej osv. osv. til at finde plads i 6 kajaker! Al pakkeorden hjemme fra stuegulvet forsvandt fuldstændigt dér på broen, efterhånden som ting og sager blev delt og stoppet ind i alle små hjørner af kajakken. Mange gange på denne tur måtte jeg erkende, at jeg nok havde det, jeg manglede i kajakken... jeg ku' bare ikke lige huske hvor! Lektien er lært til næste tur; man skal pakke i små enheder. Endelig satte vi i med vores tungt lastede kajaker, roede ca. 1 km ud i skærgården og fandt den lille ø Skedö, hvor vi slog lejr for den første nat. Mens mørket faldt på, grillede vi lammesteaks og spiste pandekager og lagde et højt kulinarisk niveau for turen. Vinden blæste frisk fra syd og fejede himlen fri for skyer. Vi lå og knækkede nakken på en regn af stjernesud, indtil vi ikke kunne holde os vågne mere.

Torsdag morgen drog vi tungtlastede videre. Syd om Vinö, over Strupdjupet, forbi små skær og holme over Örofjärden, hvor vinden lå i ryggen og gav os medbølge hele vejen til Öro ude mod øst. Misterhult byder netop på dét: man kommer inde fra de små hjørner og det stille vand, og så runder man en lille holm og kan pludselig se ud! Ud i den åbne Østersø, hvor næste kyst er Baltikum ... Efter 24 km nåede vi Östra Eknö, hvor vi slog lejr for to nætter. Vandet var iskoldt, men Mette og Susanne førte an, og i bad kom vi... Helges kajak blev befriet for gryderet, og vi nød et herremåltid af fasaner, lusede os omkring et bål på klippen og delte rødvin og røverhistorier.

Næste dag var det tydeligt, at vi ville få regn og blæst. Turen gik nordover forbi Marsö med en fin havn, ind igennem et lille løb, hvor man kan være heldig at se havørnen stå, og helt til Händelöp, hvor vi gik i land for frokost og en gåtur i det hyggelige fisker-/fritidssamfund. Händelöp er forbundet med fastlandet med en bro, og efter således at have været landfast med Kina hoppede vi i kajakerne og roede sydpå igen. Selvom Thomas lagde ruten i ly af små øer, var der ikke meget at gøre ved modvinden, og jeg måtte kapitulere til en albue, der havde drillet mig hele dagen. Bernard blev bedt om at sætte en line i mig, og jeg blev bugseret de sidste kilometer hjem. Nu holdt regnen sig heller ikke tilbage, og det var dejligt at komme i landtøjet og få varmen igen. Majs og Culottesteg blev lavet over bål, og den medbragte presenning holdt os tørre.

Lørdagen blev en dag i roligere vand. Vi så fuglehejre og glente og nød 16 km i skærgården. Dagens lejrplads lå vestvendt på en stor klippe. Efter en hidsig landgangsbyge viste stedet sig som et lille paradis med blåbær i skoven og det herligste

(næsten) lune badevand. Kajakkerne gemte på overraskelser, så efter en gin og tonic fik vi en tre-retters menu af alt, hvad vi havde tilbage, incl. cacaoликør til blåbærdesserten... Havkajakroerne fra Skovshoved Roklub går nu sjældent ned på forplejning! Stjernerne kom frem, og vi tændte bål, mens tøjet tørrede på en snor. Næste formiddag roede vi de sidste otte smukke km tilbage til Klintemåla, hvor vi gik i land, trætte, glade og fulde af gode oplevelser.